

for alle Arbejdsdagene indenfor et bestemt Tidsrum, og det er noget, de ikke indlader sig paa (*Ulrich*: Selv om de ikke arbejder?). Ja, selv om de ikke arbejder (*Sporon-Fiedler*: Den gaar ikke). Den gaar ikke, det er slet ikke det, man gaar ud fra; saaledes har man ikke fra Arbejdsgivernes Side forstaaet det. Man har forstaaet det saaledes, at naar blot man kaldte en Kontrakt om Dagleje for en Kontrakt om fast Arbejde, saa gik den. Det er den Politik, man fører. Jeg staar med en Kontrakt, der lyder saaledes: Undertegnede Godsejer det og det antager herved vedkommende Skovarbejder det og det i fast Tjeneste. Han skal arbejde i Overensstemmelse med de Paalæg, han faar, for en vis Dagløn. Det er en ganske almindelig Skovarbejderkontrakt, forenet med en Kontrakt om Hus. En saadan Kontrakt er ulovlig, baade fordi man har sammenblandet de to Kontrakter om henholdsvis Arbejdsydelse og Husleje, og fordi man gør det muligt at sætte Manden ud af Huset med kort Varsel, i Stedet for at han skulde have Ret til Leje eller Forpagtning af Huset i 8 Aar med et Aars Opsigelsesvarsel efter de 7 Aars Forløb.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): De Tilfælde, som har været indankede til Ministeriets Afgørelse, og som Ministeriets Afgørelse omfatter, er Tilfælde, i hvilke det for Ministeriet er oplyst, at den Kontrakt, som sluttes i Henhold til den trykte Formular, som Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet i Forening har udarbejdet, og som selvfølgelig sluttes i hvert enkelt Tilfælde mellem Arbejdsgiver og Arbejdere, indeholder et fast Tjenesteforhold. Og det faste Tjenesteforhold kommer frem derved, at den paagældende Arbejder har Ret til at kræve fuld Løn, naturligvis under Forudsætning af, at han stiller sin Arbejdskraft til Raadighed, men uanset om Arbejdsgiveren har Brug for hans Arbejdskraft eller ej. Jeg bemærkede, at det vilde have været ønskeligt for Industriarbejderne i Øjeblikket, om de havde haft saadanne Kontrakter. Hvis det ærede Medlem Hr. Zahle har Ret i, at det er helt andre Kontrakter, der er til Stede, siger jeg dertil — det er Kommissionen vidende om, det har jeg personlig meddelt ved de mundtlige Forhandlinger, der har fundet Sted —, at saa gælder selvfølgelig Ministeriets Kendelse ikke. Det fremgaar udtrykkelig af Ministeriets Kendelse, at den gælder de Kontrakter, som er afsluttede med det nævnte Indhold. Det fremgik af min første Besvarelse af Forespørgselen, at hvis

der havde været Tale om andre Kontrakter, Kontrakter af den Slags, der var saa mange af, før Landarbejderforbundet begyndte at virke, havde Ministeriets Kendelse selvfølgelig ikke faaet det Indhold, den nu har faaet.

Reedz-Thott: Den højtærede Landbrugsminister har for saa vidt givet fyldestgørende Oplysninger om dette Forhold, men jeg kunde dog have Lyst at gøre et Par ganske korte Bemærkninger.

Det er rigtigt, at den omtalte Kendelse udelukkende omfatter Husmænd, der er fæstede som faste Tjenestehusmænd gennem Kontrakter, der er udarbejdede mellem Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug. At disse Kontrakter giver 3 Maaneders Opsigelse, skyldes i og for sig et Ønske fra Landarbejderforbundets Side, idet man ønskede, at de paagældende skulde være saa frit stillede som muligt. Vi fra vor Side vilde hellere have længere Opsigelse, sikrere Forhold for Arbejderne; men man hævdede fra den anden Side, at det var ikke Meningen, men at de helst skulde være endnu friere stillede, end de tre Maaneders Opsigelse bød. Det drejede sig i alt væsentligt om Huse, der i mange Aar, i 20—25 Aar, har været brugte som Tjenestehuse, som Huse for faste Arbejdere paa de paagældende Gaarde. I mangfoldige Tilfælde er der Tale om Huse, som er indrettede og byggede med det samme for Øje, netop for at den almindelige Lønarbejder ved en Herregaard skal blive bedre stillet derved, at man giver ham 2—3—4 Tønder Land Jord ekstra. Det vilde da være ganske meningsløst, om disse Huse, som jo kun er forbedrede Lejehuse for Arbejderne ved en større Gaard, pludselig skulde drages med ind under Begrebet: almindelige Jordhuse paa Landet. De har deres ganske bestemte Formaal, og den Mand, som gaar ind til Leje af et saadant Hus, ved jo ganske nøjagtigt, hvad han gaar ind til, nemlig til et Arbejdsforhold paa en stor Gaard, suppleret med Lejen af saa og saa mange Tønder Land Jord. Det vilde være ganske meningsløst, naar Kontrakten er som af den højtærede Minister nævnt, og som den har været i alle disse forskellige Tilfælde, om Husmanden med 3 Maaneders Opsigelse hunde sige: Nu vil jeg ikke arbejde mere her, nu vil jeg arbejde et andet Sted, men jeg vil blive boende i Huset — et Hus, som er opført udelukkende til Brug for Arbejderne paa den paagældende Gaard.

Af det ærede Medlem Hr. Zahle